

ORZECZNICTWO TRYBUNAŁU KONSTYTUCYJNEGO ZBIÓR URZĘDOWY

Seria A

Warszawa, dnia 9 marca 2020 r.

Pozycja 8

POSTANOWIENIE z dnia 3 marca 2020 r. Sygn. akt K 16/19

Trybunał Konstytucyjny w składzie:

Justyn Piskorski – przewodniczący
Zbigniew Jędrzejewski
Mariusz Muszyński – sprawozdawca
Piotr Pszczółkowski
Andrzej Zielonacki,

po rozpoznaniu, na posiedzeniu niejawnym w dniu 3 marca 2020 r., sprawy z wniosku grupy posłów o zbadanie zgodności:

art. 11c ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o Krajowej Radzie Sądownictwa (Dz. U. z 2019 r. poz. 84, ze zm.) rozumianego w ten sposób, że nie daje podstaw do odmowy udzielenia informacji publicznej w postaci wykazów sędziów popierających zgłoszenie kandydata na członka KRS wybieranego spośród sędziów, z:

- art. 2 Konstytucji i wywodzoną z tego przepisu zasadą ochrony zaufania obywateli do państwa i stanowionego przez nie prawa;
- art. 47 i art. 51 Konstytucji,

p o s t a n a w i a:

na podstawie art. 59 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 30 listopada 2016 r. o organizacji i trybie postępowania przed Trybunałem Konstytucyjnym (Dz. U. z 2019 r. poz. 2393) umorzyć postępowanie.

Orzeczenie zapadło jednogłośnie.

UZASADNIENIE

I

1. 6 sierpnia 2019 r. do Trybunału Konstytucyjnego wpłynął wniosek grupy 54 posłów na Sejm RP VIII kadencji o stwierdzenie, że art. 11c ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o Krajowej Radzie Sądownictwa (Dz. U. z 2019 r. poz. 84, ze zm.; dalej: ustawa o KRS), rozumiany w ten sposób, że nie daje podstaw do odmowy udzielenia informacji publicznej w postaci wykazu sędziów popierających zgłoszenie kandydata na członka Krajowej Rady Sądownictwa wybieranego spośród sędziów, jest niezgodny z art. 2 i wywodzoną z niego zasadą ochrony zaufania obywateli do państwa i stanowionego przez nie prawa oraz z art. 47 i art. 51 Konstytucji.

Przepis ten stanowił o tym, że zgłoszenia kandydatów w procedurze zgłaszania kandydatów na członków Krajowej Rady Sądownictwa, Marszałek Sejmu niezwłocznie przekazuje posłom i podaje do publicznej wiadomości, z wyłączeniem załączników.

Interpretując art. 11c wnioskodawca uznał, że jego treść normatywna wyklucza możliwość udostępniania w trybie wnioskowym, przewidzianym w art. 10 ust. 1 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (Dz. U. z 2019 r. poz. 1429, dalej: u.d.i.p.), załączników do zgłoszeń kandydatów na członków KRS, obejmujących wykazy sędziów popierających zgłaszaną kandydaturę. Ocenił go jako przepis szczególny do rozwiązań u.d.i.p. Uznał, że gdyby ustawodawca chciał umożliwić dostęp do załączników to wskazałby w ustawie o KRS jakie dane należy opublikować. Dlatego nie zgadza się z interpretacją przyjętą w dość licznych już (wskazanym we wniosku) orzecznictwie sądów administracyjnych. W tej sytuacji uznał za celowe wydanie przez Trybunał wyroku interpretacyjnego, eliminującego z treści przepisu wariantu jego wykładni w sposób przyjęty (ukształtowany) przez sądy administracyjne, jako niezgodnego z Konstytucją.

Wraz z wnioskiem o stwierdzenie niezgodności art. 11c ustawy o KRS, grupa posłów złożyła wniosek o udzielenie na podstawie art. 730¹ § 1 w związku z art. 732 oraz art. 755 k.p.c. w związku z art. 36 ustawy z dnia 30 listopada 2016 r. o organizacji i trybie postępowania przed Trybunałem Konstytucyjnym (Dz. U. poz. 2072, ze zm.) zabezpieczenia poprzez wstrzymanie wykonania wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z 29 sierpnia 2018 r., sygn. akt II SA/Wa 484/18 do czasu rozstrzygnięcia wniosku głównego.

2. Pismem z 30 sierpnia 2019 r. Marszałek Sejmu przedstawił stanowisko, że zaskarżony przepis jest niezgodny z wywodzoną z art. 2 Konstytucji zasadą ochrony zaufania obywateli do państwa i stanowionego przez nie prawa oraz nie jest niezgodny z art. 47 i art. 51 Konstytucji.

3. 9 września 2019 r. udział w postępowaniu zgłosił Rzecznik Praw Obywatelskich i wniósł o umorzenie postępowania z uwagi na niedopuszczalność orzekania. W razie nieuwzględnienia wniosku o umorzenie postępowania, Rzecznik wniósł o stwierdzenie, że art. 11c ustawy o KRS, rozumiany w ten sposób, że przepis ten nie daje podstaw do odmowy udzielenia informacji publicznej w postaci wykazu sędziów popierających zgłoszenie kandydata na członka KRS wybieranego spośród sędziów, nie jest niezgodny z:

- wywodzoną z art. 2 Konstytucji zasadą ochrony zaufania obywateli do państwa i stanowionego przez nie prawa,
- art. 47 i art. 51 Konstytucji.

4. Pismem z 24 października 2019 r. Prokurator Generalny przedstawił stanowisko, że zaskarżony przepis jest niezgodny z wywodzoną z art. 2 Konstytucji zasadą ochrony zaufania obywateli do państwa i stanowionego przez nie prawa, a w pozostałym zakresie wniósł o umorzenie postępowania z uwagi na niedopuszczalność wydania wyroku.

II

Trybunał Konstytucyjny zważył, co następuje:

1. Postępowanie w sprawie o sygn. K 16/19 zostało zainicjowane 6 sierpnia 2019 r. na podstawie art. 191 ust. 1 pkt 1 Konstytucji przez grupę posłów. Stanowisko w sprawie 30 sierpnia 2019 r. przedstawił Marszałek Sejmu. 9 września 2019 r. udział w sprawie zgłosił Rzecznik Praw Obywatelskich, a 24 października 2019 r. stanowisko przedstawił Prokurator Generalny.

Z powyżej wskazanej sekwencji działań wynika, że Trybunał Konstytucyjny dopiero 24 października 2019 r. otrzymał informację od wszystkich uczestników postępowania odnośnie do ich stanowiska w sprawie wniosku grupy posłów z 6 sierpnia 2019 r. Zatem po tej dacie mógł dokonać pełnej, wszechstronnej i rzetelnej oceny podniesionego w sprawie problemu konstytucyjnego z zachowaniem zasad rzetelnego postępowania, zakładających uprawnienie wysłuchania wszystkich jego uczestników, a także z poszanowaniem zasady współdziałania władzy.

Tymczasem 13 października 2019 r. odbyły się wybory do Sejmu i Senatu, co oznaczało konieczność uwzględnienia tej okoliczności podczas analizy niniejszej sprawy.

2. Zgodnie z art. 59 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 30 listopada 2016 r. o organizacji i trybie postępowania przed Trybunałem Konstytucyjnym (Dz. U. z 2019 r. poz. 2393), „Trybunał na posiedzeniu niejawnym wydaje postanowienie o umorzeniu postępowania w przypadku zakończenia kadencji Sejmu i Senatu, w niezakończonych sprawach wszczętych na podstawie wniosku grupy posłów albo grupy senatorów, o którym mowa w art. 191 ust. 1 pkt 1 Konstytucji”.

3. Postanowieniem Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 5 listopada 2019 r. w sprawie zwołania pierwszego posiedzenia Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej (M. P. poz. 1056), pierwsze posiedzenie Sejmu wybranego 13 października 2019 r. zwołano na dzień 12 listopada 2019 r. Oznacza to, że w przeddzień, tzn. 11 listopada 2019 r. zakończyła się VIII kadencja Sejmu RP, na skutek czego wygasły mandaty posłów tej kadencji, z którego grona wywodziła się grupa posłów – wnioskodawca w niniejszym postępowaniu. Zgodnie bowiem z art. 98 ust. 1 Konstytucji, kadencja Sejmu rozpoczyna się w dniu pierwszego posiedzenia Sejmu i trwa do dnia poprzedzającego dzień zebrania się Sejmu następnej kadencji.

Skoro podstawę wniesienia wniosku w niniejszej sprawie stanowił art. 191 ust. 1 pkt 1 Konstytucji, a kadencja Sejmu VIII kadencji zakończyła się 11 listopada 2019 r., to postępowanie należało umorzyć.

Z powyższych względów Trybunał Konstytucyjny postanowił jak w sentencji.